

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Studentka: Kateřina Krausová

Název diplomové práce:

„INTER-AKCE“ (formy přeměny introspektivní komunikace v dialogu s okolím)

Diplomová práce Kateřiny Krausové se zabývá tématem interakce v teoretické a tvůrčí rovině. Cílem komparativní studie je upozornění na komplexitu tohoto dynamického fenoménu a zároveň pokus o vytvoření celistvého náhledu na něj. S pomocí stručných teoretických skic si autorka postupně připravuje půdu pro specializovanější pohled na interakci skrze haptické vjemy, ze kterého se pak odvíjí její vlastní výtvarný projekt.

Z hlediska struktury práce bych měl připomínku pouze k zařazení teorie haptického vnímání spolu s kapitolou zabývající se charakteristikou díla vybraných autorů do praktické části práce. Jejich umístění do části teoretické by možná přispělo k těsnější provázanosti jednotlivých podtémat.

V první části svého textu autorka vymezuje pojem „interakce“ z pohledů psychologie, pedagogiky a sociologie. Celkové filosofující pojetí textu je patrné již v úvodním zamyšlení nad etymologickou analýzou spojení „inter-akce“, která je využita jako transfer k introspektivně-komunikačním aspektům „vnitřní interaktivity“ a je zároveň podnětem pro koncepci praktické části.

V další fázi autorka své téma více psychologizuje zaostřením na teorii haptického vnímání a vybrané arteterapeutické metody. Na introspektivní procesy i samotnou problematiku interakce by šlo funkčně poukázat i z hlediska hlubinné psychologie, která řeší například mechanismy „projekce“ a další psychické intenzity vztahování ega k okolí.

Text dále zmiňuje přední výtvarníky, využívající ve své tvorbě samotnou interaktivitu jako kreativní médium nebo dotykové vjemy jako důležitý prvek zpřístupnění svého umění. Na tomto místě chybí také sociální rozměr umělecké interakce, reprezentovaný například současnými konceptuálními projekty Evy Koťátkové, Kateřiny Šedé, Petry Herotové a dalších.

V celkovém náhledu se domnívám, že přes řadu zajímavých myšlenkových postupů autorce celistvé uchopení abstraktního tématu interakce poněkud uniká. Široká expozice různých pohledů na interakci vede nevyhnutelně k fragmentárnímu vyznění dílčích oborových poznatků (otevívá se příliš mnoho témat na malém prostoru). Udržet si přiměřený diskursivní odstup je ve stávajícím nastavení práce obtížné a riziko ztráty v mezioborových vodách značné. V závěru postrádá text výraznější pokus o syntézu a zhodnocení vztahu mezi obsahy kapitol a stejně tak transparentnější doložení využití získaných vědomostí v praktické části.

Práce často operuje s dvojicí adjektiv „haptický“ a „taktilní“. Jak autorka tyto pojmy významově rozlišuje (především ve vztahu k výtvarné typologii Viktora Lowenfelda)? Jak by ve vztahu k předešlé otázce autorka charakterizovala pojem „vizuálně-haptický objekt“, který se objevuje v anotaci práce?

Kladně bych hodnotil vlastní výtvarný projekt včetně meditativně-esejistického přístupu, se kterým diplomantka líčí vlastní motivaci a naznačuje cesty k výsledným formám jednotlivých objektů. Výsledné artefakty dokládají velmi senzitivní přístup ke zvoleným výtvarným materiálům a médiím.

Po slohové stránce je práce velmi kultivovaná. Překlepy, gramatické a morfologické chyby se v textu objevují jen ojediněle. Vytkl bych místy nejednotné formální rozlišování přímých a nepřímých citací (místy chybějí uvozovky v textu nebo „Srov.“ v poznámkách pod čarou).

Přes výše zmíněné nedostatky lze práci hodnotit pozitivně jako sympaticky angažované studijní a tvůrčí uchopení náročného tématu.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení: velmi dobře.

V Českých Budějovicích, dne 15. 5. 2011



Mgr. Karel Řepa